

Ref.1-1

ระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ว่าด้วยการให้บริการทางวิชาการ
พ.ศ. 2551

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยการให้บริการทางวิชาการ อาศัย อำนาจตามความในมาตรา 15(2) และมาตรา 15(10) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ พ.ศ. 2522 และโดยมติสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในคราวประชุมครั้งที่ 308(6/2551) เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2551 จึงให้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยการให้บริการทางวิชาการ พ.ศ.2551"
- ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ เป็นต้นไป
- ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยการให้บริการทางวิชาการ พ.ศ. 2536
- ข้อ 4 ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีข้อขัดแย้ง ข้อสงสัยหรือที่มีได้ระบุไว้ในระเบียบนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัย สั่งการ และให้ถือเป็นที่สุดท้าย

หมวด 1
ข้อความทั่วไป

ข้อ 5 ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

“วิทยาเขต” หมายความว่า วิทยาเขตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และหมายรวมถึงเขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

“หน่วยงาน” หมายความว่า สำนักงานอธิการบดี คณะ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย ศูนย์ สำนัก และหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่าคณะในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

“บริการทางวิชาการ” หมายความว่า บริการทางวิชาการแก่หน่วยงานในมหาวิทยาลัยซึ่งจ่ายค่าบริการวิชาการจาก เงินรายได้ของหน่วยงาน หรือบริการทางวิชาการแก่ส่วนราชการอื่น หรือเอกชน อันก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคม และก่อให้เกิดรายได้จากการให้บริการ

“ค่าบริการ” หมายความว่า เงินที่เรียกเก็บจากการให้บริการทางวิชาการ ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายจริงในการดำเนินงานและค่าตอบแทนบวกด้วยค่าธรรมเนียมบริการ

“ค่าธรรมเนียมบริการ” หมายความว่า เงินที่เรียกเก็บจากการให้บริการทางวิชาการ เป็นค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมจากค่าใช้จ่ายจริงในการดำเนินงานและค่าตอบแทนซึ่งจะก่อให้เกิดรายได้แก่คณะ/หน่วยงาน วิทยาเขต และมหาวิทยาลัย ตามอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

“ผู้ด้อยโอกาส” หมายความว่า ผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนและได้รับผลกระทบในด้าน เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สาธารณสุข การเมือง กฎหมาย วัฒนธรรม ภัยธรรมชาติและภัยสงคราม รวมถึงผู้ที่ ขาดโอกาส ที่จะเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานของรัฐ ตลอดจนผู้ประสบปัญหาที่ยังไม่มีองค์กรหลักรับผิดชอบ อันจะ ส่งผลให้ไม่สามารถดำรงชีวิตได้เท่าเทียมกับผู้อื่น ได้แก่ คนยากจน บุคคลเร่ร่อน ไร้ที่อยู่อาศัย คนไร้สัญชาติ ผู้ไม่มีเอกสารแสดงสถานะทางกฎหมาย กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วย/ครอบครัวและผู้ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี และผู้ พ้นโทษ

ข้อ 6 งานบริการทางวิชาการแบ่งกลุ่มการให้บริการ ได้เป็น 7 กลุ่ม คือ

- 1) การวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบและตรวจสอบ การให้บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ
- 2) การให้บริการเกี่ยวกับสุขภาพที่นอกเหนือจากหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 3) การจัดฝึกอบรม สัมมนา ประชุมปฏิบัติการ
- 4) การศึกษา สํารวจ วิเคราะห์ ออกแบบและประเมิน
- 5) การให้คำปรึกษา และคำแนะนำ
- 6) การให้บริการข้อมูล การแปล
- 7) การให้บริการวิชาการอื่น ๆ

หมวด 2

หลักเกณฑ์การพิจารณารับงาน

ข้อ 7 ในการรับงานบริการทางวิชาการ ให้มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานพิจารณา โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- 7.1 หน่วยงานที่สามารถรับงานได้ จะต้องมีความเชี่ยวชาญในงานนั้นหรือเป็นหน่วยงานที่มี หน้าที่รับผิดชอบในการให้บริการทางวิชาการโดยตรง
- 7.2 เป็นงานซึ่งมีแผนดำเนินการที่สอดคล้อง ส่งเสริม และไม่เป็นอุปสรรคต่องานประจำ
- 7.3 เป็นงานที่ได้รับค่าบริการซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือเพียงพอกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการให้ บริการ หรือเป็นงานที่ได้รับอนุมัติจากอธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ 8 ค่าบริการทางวิชาการ อาจเกิดได้ 2 ลักษณะ คือ

- 8.1 มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานเป็นผู้กำหนดค่าบริการ
- 8.2 ผู้ขอรับบริการเป็นผู้เสนอค่าบริการ